

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 19. aprila 2012 *

„Avtorska pravica in sorodne pravice — Internetna obdelava podatkov — Poseg v izključno pravico — Zvočne knjige, ki so prek strežnika FTP z uporabo specifičnega IP-naslova, ki ga je dodelil ponudnik internetnih storitev, postale dostopne na internetu — Odredba sodišča, naj ponudnik internetnih storitev razkrije ime in naslov uporabnika IP-naslova“

V zadevi C-461/10,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Högsta domstolen (Švedska) z odločbo z dne 25. avgusta 2010, ki je prispela na Sodišče 20. septembra 2010, v postopku

Bonnier Audio AB,

Earbooks AB,

Norstedts Förlagsgrupp AB,

Piratförlaget AB,

Storyside AB

proti

Perfect Communication Sweden AB,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. Malenovský (poročevalec), sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, E. Juhász in D. Šváby, sodnika,

generalni pravobranilec: N. Jääskinen,

sodna tajnica: K. Sztranc-Sławiczek, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 30. junija 2011,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Bonnier Audio, AB Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB in Storyside AB P. Danowsky in O. Roos, odvetnika,

* Jezik postopka: švedščina.

- za Perfect Communication Sweden AB P. Helle in M. Moström, odvetnika,
- za švedsko vlado A. Falk in C. Meyer-Seitz, zastopnici,
- za češko vlado M. Smolek in K. Havlíčková, zastopnika,
- za italijansko vlado G. Palmieri in C. Colelli, zastopnici, skupaj z S. Fiorentinom, avvocato dello Stato,
- za latvijsko vlado M. Borkoveca in K. Krasovska, zastopnici,
- za Evropsko komisijo R. Troosters in K. Simonsson, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 17. novembra 2011

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov od 3 do 5 in 11 Direktive 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES (UL L 105, str. 54.) ter člena 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32, popravek v UL L 195, str. 16).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbami Bonnier Audio AB, Earbooks AB, Norstedts Förlagsgrupp AB, Piratförlaget AB in Storyside AB (v nadaljevanju skupaj: Bonnier Audio in druge) ter družbo Perfect Communication Sweden AB (v nadaljevanju: ePhone) glede nasprotovanja zadnjenavedene predlogu za izdajo odredbe o razkritju podatkov, ki so ga vložile pritožnice v sporu o glavni stvari.

Pravni okvir

Pravo Unije

Določbe o varstvu intelektualne lastnine

- 3 V členu 8 Direktive 2004/48 je določeno:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko v okviru postopkov v zvezi s kršitvijo pravice intelektualne lastnine in na podlagi utemeljene in sorazmerne zahteve vlagatelja pristojni sodni organi odredijo, da informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, ki kršijo pravico intelektualne lastnine, priskrbi kršitelj in/ali katera koli druga oseba, za katero se ugotovi, da:

- (a) poseduje v komercialnem obsegu blago, ki je predmet kršitve;
- (b) uporablja v komercialnem obsegu storitve, ki so predmet kršitve;
- (c) zagotavlja v komercialnem obsegu storitve, uporabljene v dejavnostih, ki so predmet kršitve;

ali

- (d) za katero je oseba iz točke (a), (b) ali (c) navedla, da je bila vpletena v proizvodnjo, izdelavo ali distribucijo blaga ali opravljanje storitev.

2. Informacije iz odstavka 1 vključujejo, kot je ustrezno:

- (a) imena in naslove proizvajalcev, izdelovalcev, distributerjev, dobaviteljev in drugih prejšnjih imetnikov blaga ali storitev, kakor tudi predvidenih trgovcev na debelo in na drobno;
- (b) informacije o proizvedenih, izdelanih, dostavljenih, prejetih ali naročenih količinah, pa tudi o cenah, doseženih za zadevno blago ali storitve.

3. Odstavka 1 in 2 se uporabljata brez poseganja v druge zakonske določbe, ki:

- (a) dodeljujejo imetniku pravice pravico do prejemanja celovitejših informacij;
- (b) urejajo uporabo informacij, ki se sporočajo na podlagi tega člena, v civilnih in kazenskih postopkih;
- (c) urejajo odgovornost za zlorabo pravice do informacij; ali
- (d) dajejo možnost za zavrnitev dajanja informacij, ki bi prisilile osebo iz odstavka 1, da bi priznala svoje lastno sodelovanje ali sodelovanje svojih ožjih sorodnikov pri kršitvi pravice intelektualne lastnine;

ali

- (e) urejajo varstvo zaupnosti virov informacij ali obdelavo osebnih podatkov.“

Določbe o varstvu osebnih podatkov

– Direktiva 95/46/ES

- 4 Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 15, str. 355) določa pravila za varstvo pravic fizičnih oseb pri obdelavi osebnih podatkov, pri čemer zagotavlja prosti pretok teh podatkov v Evropski uniji.
- 5 V členu 2(a) in (b) Direktive 95/46 je določeno:

„V tej direktivi:

- (a) ‚osebni podatek‘; pomeni katero koli informacijo, ki se nanaša na določeno ali določljivo fizično osebo (‚posameznik, na katerega se nanašajo osebni podatki‘); določljiva oseba je tista, ki se lahko neposredno ali posredno identificira, predvsem s sklicevanjem na identifikacijsko številko ali na enega ali več dejavnikov, ki so značilni za njeno fizično, fiziološko, duševno, ekonomsko, kulturno ali socialno identiteto;
- (b) ‚obdelava osebnih podatkov‘ (‚obdelava‘) pomeni kakršen koli postopek ali niz postopkov, ki se izvajajo v zvezi z osebnimi podatki z avtomatskimi sredstvi ali brez njih, kakršno je zbiranje, beleženje, urejanje, shranjevanje, prilagajanje ali predelava, iskanje, posvetovanje, uporaba, posredovanje s prenosom, širjenje ali drugo razpolaganje, prilagajanje ali kombiniranje, blokiranje, izbris ali uničenje“.

6 Člen 13 te direktive z naslovom „Izjeme in omejitve“ v odstavku 1 določa:

„Države članice lahko sprejmejo predpise za omejitev obsega obveznosti in pravic, opredeljenih v členih 6(1), 10, 11(1), 12 in 21, kadar taka omejitev predstavlja potreben ukrep za zaščito:

- (a) državne varnosti;
- (b) obrambe;
- (c) javne varnosti;
- (d) preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali kršitve etike za zakonsko urejene poklice;
- (e) pomembnega gospodarskega ali finančnega interesa države članice ali Evropske unije, vključno z denarnimi, proračunskimi in davčnimi zadevami;
- (f) spremljanja, pregledovanja ali urejanja, povezanega, četudi občasno, z izvajanjem javne oblasti v primerih iz (c), (d) in (e);
- (g) posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih.“

– Direktiva 2002/58/ES

7 V členu 2 Direktive 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 514) je določeno:

„Razen če je drugače določeno, se uporabijo opredelitve pojmov iz Direktive 95/46/ES in Direktive 2002/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. marca 2002 o skupnem regulativnem okviru za elektronska komunikacijska omrežja in storitve (Okvirna direktiva) [UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 29, str. 349].

Uporabijo se tudi naslednje opredelitve pojmov:

[...]

- (b) ‚podatki o prometu‘ pomenijo katere koli podatke, obdelane za namen prenosa sporočila po elektronskem komunikacijskem omrežju ali zaradi zaračunavanja tega sporočila;

[...]

- (d) ‚sporočilo‘ (komunikacija) pomeni vsak podatek, ki se izmenjuje ali prenaša med končnim številom strank s pomočjo javno razpoložljive elektronske komunikacijske storitve. To ne vključuje nobenih podatkov, prenesenih javnosti kot del radiodifuzijske storitve prek elektronskega komunikacijskega omrežja, razen v obsegu, v katerem se da podatek povezati s prepoznavnim naročnikom ali uporabnikom, ki ga prejme;

[...]“

8 V členu 5(1) Direktive 2002/58 je določeno:

„Države članice s svojo nacionalno zakonodajo zagotovijo zaupnost sporočil in s tem povezanih podatkov o prometu, ki se pošiljajo prek javnega komunikacijskega omrežja in javno razpoložljivih elektronskih komunikacijskih storitev. Zlasti prepovejo vsem osebam razen uporabnikom, da poslušajo, prisluškujejo, shranjujejo ali na druge načine prestrezajo ali nadzirajo komunikacije (sporočila) in z njimi povezane podatke o prometu, brez privolitve zadevnih uporabnikov, razen kadar je to zakonsko dovoljeno v skladu s členom 15(1). Ta odstavek ne preprečuje tehničnega shranjevanja, ki je potrebno za prenos sporočila, brez vpliva na načelo zaupnosti.“

9 V členu 6 te direktive je določeno:

„1. Podatki o prometu, ki se nanašajo na naročnike in uporabnike in ki jih je ponudnik javnega komunikacijskega omrežja ali javno razpoložljive elektronske komunikacijske storitve obdelal in shranil, morajo biti izbrisani ali predelani v anonimne, potem ko niso več potrebni za namen prenosa sporočila, kar ne vpliva na odstavke 2, 3 in 5 tega člena in člena 15(1).

2. Podatki o prometu, potrebni za namene zaračunavanja naročnikom in plačil za medsebojne povezave, se lahko obdelujejo. Taka obdelava je dovoljena samo do poteka obdobja, med katerim se lahko obračun zakonito izpodbija ali sprožijo postopki za pridobitev plačila.

3. Za namen trženja elektronskih komunikacijskih storitev ali zagotovitve storitev z dodano vrednostjo lahko ponudnik javno razpoložljive elektronske komunikacijske storitve obdelava podatke iz odstavka 1 v obsegu in trajanju, ki sta potrebna za takšne storitve ali trženje, če naročnik ali uporabnik, na katerega se podatki nanašajo, da privolitev. Uporabnikom ali naročnikom je dana možnost, da kadar koli umaknejo privolitev za obdelavo podatkov o prometu.

[...]

5. Obdelava podatkov o prometu mora biti v skladu z odstavki 1, 2, 3 in 4 omejena na osebe, ki delujejo pod nadzorom ponudnikov javnih komunikacijskih omrežij in javno razpoložljivih elektronskih komunikacijskih storitev in ki skrbijo za zaračunavanje ali upravljanje prometa, se odzivajo na povpraševanje porabnikov, odkrivajo prevare, tržijo elektronske komunikacijske storitve ali zagotavljajo storitve z dodano vrednostjo, pri čemer mora biti ta obdelava omejena na to, kar je potrebno za namene takšnih dejavnosti.

6. Uporaba odstavkov 1, 2, 3 in 5 ne sme vplivati na možnost, da so pristojni organi seznanjeni s podatki o prometu v skladu z veljavno zakonodajo in sicer z namenom reševanja sporov, zlasti sporov v zvezi z medsebojnim povezovanjem ali zaračunavanjem.“

10 V členu 15(1) navedene direktive je določeno:

„Države članice lahko sprejmejo zakonske ukrepe, s katerimi omejijo obseg pravic in obveznosti, določenih v členu 5, členu 6, členu 8(1), (2), (3) in (4) ter členu 9 te direktive, kadar takšna omejitev pomeni potreben, primeren in ustrezen ukrep znotraj demokratične družbe za zaščito državne [nacionalne] varnosti (to je Državne varnosti), obrambe, javne varnosti in preprečevanje, preiskovanje, odkrivanje in pregon kriminalnih dejanj ali nedovoljene uporabe elektronskega komunikacijskega sistema iz člena 13(1) Direktive 95/46/ES. V ta namen lahko države članice med drugim sprejmejo zakonske ukrepe, ki določajo zadrževanje podatkov za določeno obdobje, upravičeno iz razlogov iz tega odstavka. Vsi ukrepi iz tega odstavka so v skladu s splošnimi načeli zakonodaje Skupnosti, vključno s tistimi iz člena 6(1) in (2) Pogodbe o Evropski uniji.“

– Direktiva 2006/24

11 V uvodni izjavi 12 Direktive 2006/24 je navedeno:

„Člen 15(1) Direktive 2002/58/ES se še naprej uporablja za podatke, vključno s podatki glede neuspešnih klicev, hramba katerih po tej direktivi ni izrecno zahtevana, in so zato tudi zunaj področja uporabe te direktive, ter za hrambo za druge namene, vključno s hrambo za sodne namene, ki ni zajeta s to direktivo.“

12 V členu 1(1) Direktive 2006/24 je določeno:

„Namen te direktive je uskladiti določbe držav članic glede obveznosti ponudnikov javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij glede hrambe določenih podatkov, ki jih pridobivajo ali obdelujejo, da se zagotovi dostopnost podatkov za namen preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja in pregona hudih kaznivih dejanj, kakor jih opredeljuje nacionalna zakonodaja vsake od držav članic.“

13 V členu 3(1) navedene direktive je določeno:

„Z odstopanjem od členov 5, 6 in 9 Direktive 2002/58/ES države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da so podatki, opredeljeni v členu 5 te direktive, hranjeni v skladu z določbami te direktive, kolikor se pridobivajo ali obdelujejo pri ponudnikih javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnega komunikacijskega omrežja v njihovi pristojnosti v procesu zagotavljanja zadevnih komunikacijskih storitev.“

14 V členu 4 te direktive je določeno:

„Države članice sprejmejo ukrepe za zagotovitev, da se podatki, hranjeni v skladu s to direktivo, zagotovijo samo pristojnim nacionalnim organom za vsak primer posebej in v skladu z nacionalnim pravom. Vsaka država članica v nacionalnem pravu določi postopke in pogoje za pridobitev dostopa do hranjenih podatkov v skladu z zahtevami glede nujnosti in sorazmernosti, in sicer ob upoštevanju ustreznih določb prava Evropske unije ali mednarodnega javnega prava, zlasti pa [Evropske Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, podpisane v Rimu 4. novembra 1950], kakor jo razlaga Evropsko sodišče za človekove pravice.“

15 V členu 5 Direktive 2006/24 je določeno:

„1. Države članice zagotovijo, da se v skladu s to direktivo hranijo naslednje kategorije podatkov:

(a) podatki, potrebni za sledenje in prepoznanje vira komunikacije:

(1) pri telefoniji v fiksnem omrežju in mobilni telefoniji:

(i) kličoča telefonska številka;

(ii) ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika;

(2) pri dostopu do interneta, internetne elektronske pošte in internetne telefonije:

(i) dodeljeno(-a) uporabniško(-a) ime(-na);

(ii) uporabniško ime in telefonska številka, dodeljeni za vsako komunikacijo, s katero se vstopa v javno telefonsko omrežje;

(iii) ime in naslov naročnika ali registriranega uporabnika, ki mu je bil v času komunikacije dodeljen naslov internetnega protokola (IP), uporabniško ime ali telefonska številka;

(b) podatki, potrebni za prepoznanje cilja komunikacije:

[...]

(c) podatki, potrebni za ugotovitev datuma, časa in trajanja komunikacije:

[...]

(d) podatki, potrebni za ugotovitev vrste komunikacije:

[...]

(e) podatki, potrebni za razpoznavo komunikacijske opreme uporabnikov ali njihove dozdevne opreme:

[...]

(f) podatki, potrebni za ugotovitev lokacije opreme za mobilno komunikacijo:

[...]

2. Podatki, ki razkrivajo vsebino komunikacije, ne smejo biti hranjeni v skladu s to direktivo.“

16 V členu 6 te direktive, ki se nanaša na obdobja hrambe, je določeno:

„Države članice zagotovijo, da se kategorije podatkov, opredeljene v členu 5, hranijo za obdobje najmanj šestih mesecev in največ dveh let od datuma komunikacije.“

17 V členu 11 te direktive je določeno:

„V člen 15 Direktive 2002/58/ES se vstavi naslednji odstavek:

„1a. Odstavek 1 se ne uporablja za podatke, katerih hramba je posebej zahtevana v Direktivi [2006/24] za namene iz člena 1(1) navedene direktive.““

Nacionalno pravo

Avtorska pravica

18 Določbe Direktive 2004/48 so bile v švedsko pravo prenesene s sprejetjem novih določb v zakonu 1960:729 o avtorski pravici na književnih in umetniških delih (lagen (1960:729) om upphovsrätt till litterära och konstnärliga verk) na podlagi zakona 2009:109 o spremembi zakona 1960:729 (Lag (2009:109) om ändring i lagen (1960:729)) z dne 26. februarja 2009 (v nadaljevanju: zakon o avtorski pravici). Te nove določbe so začele veljati 1. aprila 2009.

19 V členu 53c zakona o avtorski pravici je določeno:

„Če predlagatelj predloži dejanske indice o kršitvi pravice intelektualne lastnine na delu, navedene v členu 53, lahko sodišče osebam, navedenim v drugem odstavku spodaj, pod grožnjo kazni odredi, naj razkrijejo informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev, s katerimi se krši pravica

ali se vanjo posega (odredba o razkritju). Tak ukrep je lahko odrejen na predlog imetnika pravice, njegovega pravnega naslednika ali kogar koli, ki ima pravico do uporabe dela. Odrediti ga je mogoče le, če zahtevane informacije lahko olajšajo preiskavo glede kršitve pravice v zvezi z navedenim blagom ali navedenimi storitvami ali posega vanjo.

Obveznost razkritja je naložena vsaki osebi:

1. ki je storilec ali sotorilec kršitve pravice ali posega vanjo;
 2. ki je v komercialnem obsegu posedovala blago, v zvezi s katerim je bila kršena pravica ali se je poseglo vanjo;
 3. ki je v komercialnem obsegu uporabljala storitev, v zvezi s katero je bila kršena pravica ali se je poseglo vanjo;
 4. ki je v komercialnem obsegu zagotavljala storitev elektronskih komunikacij ali drugo storitev, v zvezi s katero je bila kršena pravica ali se je poseglo vanjo;
- ali
5. za katero je oseba iz zgornjih točk od 2 do 4 navedla, da je sodelovala pri proizvodnji ali distribuciji blaga ali pri opravljanju storitev, v zvezi s katerimi je bila kršena pravica ali se je vanjo poseglo.

Informacije o izvoru in distribucijskih omrežjih blaga ali storitev vključujejo zlasti:

1. imena in naslove proizvajalcev, distributerjev, ponudnikov in drugih prejšnjih imetnikov ali ponudnikov blaga ali storitev;
 2. imena in naslove trgovcev na debelo in na drobno
- in
3. informacije o proizvedenih, izdelanih, dostavljenih, prejetih ali naročenih količinah, pa tudi o cenah, določenih za zadevno blago ali storitve.

Zgornje določbe se uporabljajo za poskus ali pripravo na kršitev ali poseg, naveden v členu 53.“

²⁰ V členu 53d navedenega zakona je določeno:

„Odredbo o razkritju je mogoče izdati le, če so razlogi, ki jo upravičujejo, pomembnejši od nevšečnosti ali škode, ki bi jo naslovnik odredbe lahko utrpel, ali od vseh nasprotnih interesov v zvezi odredbo.

Obveznost razkritja na podlagi uporabe člena 53d se ne nanaša na informacije, katerih razkritje bi zadevne osebe sililo v priznanje lastnega sodelovanja ali sodelovanja njihovih ožjih družinskih članov v smislu člena 3 poglavja 36 zakona o pravnem postopku pri kršitvi.

Zakon 1998:204 o osebnih podatkih (personuppgiftslagen (1998:204)) določa omejitve glede obdelave teh informacij.“

Varstvo osebnih podatkov

²¹ Direktiva 2002/58 je bila v švedsko pravo prenesena zlasti z zakonom o elektronskih komunikacijah 2003:389 (lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation).

- 22 Na podlagi člena 20, prvi odstavek, poglavja 6 tega zakona oseba, ki je v zvezi z dobavo omrežja za elektronske komunikacije ali opravljanjem storitev elektronskih komunikacij pridobila podatke o naročnikih ali pa je imela dostop do njih, teh podatkov ne sme posredovati ali uporabljati brez odobritve.
- 23 Predložitveno sodišče v zvezi s tem navaja, da je obveznost zaupnosti, ki zavezuje zlasti ponudnike internetnih storitev, tako oblikovana zato, da prepoveduje zgolj nepooblaščenno razkritje ali uporabo nekaterih podatkov. Vendar je taka obveznost zaupnosti relativna, ker je v drugih določbah določena obveznost razkritja teh podatkov, zaradi česar je posredovanje dovoljeno. Högsta domstolen meni, da je bilo glede pravice do informacij, ki jo določa člen 53c zakona o avtorski pravici, ki se uporablja tudi za ponudnike internetnih storitev, ugotovljeno, da ni bilo treba izvesti posebnih zakonodajnih sprememb, da bi te nove določbe o razkritju osebnih podatkov prevladale nad obveznostjo zaupnosti. Sklep sodišča, da izda odredbo o razkritju teh podatkov, tako odpravlja obveznost zaupnosti.
- 24 Direktiva 2006/24 v švedsko pravo ni bila prenesena v določenem roku.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 25 Družba Bonnier Audio in druge so založnice in imajo med drugim izključne pravice do reproduciranja, izdajanja in priobčitve javnosti 27 del v obliki zvočnih knjig.
- 26 Družba Bonnier Audio in druge trdijo, da so bile njihove izključne pravice kršene s tem, da je bilo teh 27 del javnosti priobčenih brez njihovega privoljenja prek strežnika FTP („file transfer protocol“), ki omogoča izmenjavo datotek in prenos podatkov med računalniki, povezanimi z internetom.
- 27 Družba ePhone je ponudnica internetnih storitev, prek nje pa je bila storjena domnevno nezakonita izmenjava datotek.
- 28 Družba Bonnier Audio in druge so pri Solna tingsrätt (sodišče prve stopnje v Solni) vložile predlog za izdajo odredbe o razkritju imena in naslova osebe, ki uporablja specifičen IP-naslov, s katerim naj bi bile zadevne datoteke prenesene 1. aprila 2009 med 3.28 in 5.45.
- 29 Ponudnica, družba ePhone, je temu predlogu nasprotovala in trdila, da je predlagana odredba v nasprotju z Direktivo 2006/24.
- 30 Sodišče prve stopnje, Solna tingsrätt, je ugodilo predlogu za izdajo odredbe o razkritju zadevnih podatkov.
- 31 Navedena ponudnica, družba ePhone, je vložila pritožbo na Svea hovrätt (pritožbeno sodišče v Svei) in predlagala, naj se navedeni predlog za izdajo odredbe zavrne. Ta družba je predlagala tudi, naj se Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe o tem, ali Direktiva 2006/24 nasprotuje temu, da se osebam, ki niso javni organi, navedeni v tej direktivi, razkrijejo podatki o naročniku, ki mu je bil dodeljen določen IP-naslov.
- 32 Svea hovrätt je razsodilo, da v Direktivi 2006/24 ni nobene določbe, ki bi preprečevala, da bi se stranki v civilnopravnem sporu odredilo razkritje podatkov o naročniku osebam, ki niso javni organi. Navedeno sodišče je poleg tega zavrnilo predlog, naj se Sodišču predloži predlog za sprejetje predhodne odločbe.
- 33 Ugotovilo je tudi, da založnice zvočnih knjig niso predložile dejanskih indicev, da je bila kršena pravica intelektualne lastnine. Zato je odločilo, da se odredba o razkritju zadevnih podatkov, ki jo je izdalo Solna tingsrätt, razveljavi. Družba Bonnier Audio in druge so nato pri Högsta domstolen vložile kasacijsko pritožbo.

- 34 Predložitveno sodišče meni, da kljub sodbi z dne 29. januarja 2008 v zadevi Promusicae (C-275/06, ZOdl., str. I-271) in sklepu z dne 19. februarja 2009 v zadevi LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten (C-557/07, ZOdl., str. I-1227) obstaja dvom glede vprašanja, ali pravo Unije nasprotuje uporabi člena 53c zakona o avtorski pravici, ker se niti ta sodba niti ta sklep ne sklicujeta na Direktivo 2006/24.
- 35 V teh okoliščinah je Högsta domstolen prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali Direktiva 2006/24 [...], natančneje njeni členi od 3 do 5 in 11, nasprotuje uporabi nacionalne določbe, ki temelji na členu 8 Direktive 2004/48 [...] in ki dovoljuje, da se ponudniku internetnih storitev v civilnem postopku zaradi identifikacije naročnika odredi, naj imetniku avtorske pravice ali njegovemu pravnemu nasledniku razkrije podatke o identiteti naročnika, ki mu je ponudnik internetnih storitev dodelil specifičen IP-naslov, ki naj bi bil uporabljen pri kršitvi navedene pravice? Vprašanje temelji na domnevi, da je predlagatelj odredbe kršitev avtorske pravice izkazal za verjetno in da je ukrep sorazmeren.
2. Ali na odgovor na prvo vprašanje vpliva dejstvo, da država članica še ni prenesla Direktive 2006/24, čeprav se je rok za prenos iztekel?“

Vprašanja za predhodno odločanje

- 36 Predložitveno sodišče z vprašanjema, ki ju je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2006/24 razlagati tako, da nasprotuje uporabi nacionalne zakonodaje, ki temelji na členu 8 Direktive 2004/48 in ki dovoljuje, da se ponudniku internetnih storitev zaradi identifikacije naročnika ali uporabnika interneta odredi, naj imetniku avtorske pravice ali njegovemu pravnemu nasledniku razkrije podatke o identiteti naročnika, ki mu je ponudnik internetnih storitev dodelil specifičen IP-naslov, ki naj bi bil uporabljen pri kršitvi navedene pravice, in ali na odgovor na to vprašanje vpliva dejstvo, da država članica še ni prenesla Direktive 2006/24, čeprav se je rok za prenos iztekel.
- 37 Najprej je treba poudariti, da se Sodišče opira na predpostavko, da so bili zadevni podatki v postopku v glavni stvari pridobljeni v skladu z nacionalno zakonodajo in ob spoštovanju pogojev, določenih v členu 15(1) Direktive 2002/58, kar mora preveriti predložitveno sodišče.
- 38 Poleg tega je namen člena 1(1) Direktive 2006/24 uskladiti določbe nacionalne zakonodaje držav članic glede obveznosti ponudnikov javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij glede obdelave in hrambe nekaterih podatkov, ki jih taki ponudniki pridobivajo ali obdelujejo, da se zagotovi dostopnost podatkov za namen preiskovanja, odkrivanja in pregona hudih kaznivih dejanj, kakor jih opredeljuje nacionalna zakonodaja vsake od držav članic.
- 39 Poleg tega je mogoče hranjene podatke, kot je razvidno iz člena 4 Direktive 2006/24, v skladu s to direktivo posredovati le pristojnim nacionalnim organom, in sicer v določenih primerih in v skladu z nacionalnim pravom zadevne države članice.
- 40 Direktiva 2006/24 se tako nanaša izključno na obdelavo in hrambo podatkov, ki jih pridobivajo in obdelujejo ponudniki javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in sicer za namen preiskovanja, odkrivanja in pregona hudih kaznivih dejanj, in na posredovanje teh podatkov pristojnim nacionalnim organom.
- 41 Tako določeno področje uporabe *ratione materiae* Direktive 2006/24 je potrjeno v njenem členu 11, v katerem je določeno, da se člen 15(1) Direktive 2002/58 ne uporablja za navedene podatke, če jih je treba hraniti izrecno za namene iz člena 1(1) Direktive 2006/24.

- 42 Navedeni člen 15(1) Direktive 2002/58 pa se – kot je razvidno iz uvodne izjave 12 Direktive 2006/24 – še naprej uporablja za podatke, ki se hranijo za druge namene, ki niso izrecno navedeni v členu 1(1) Direktive 2006/24, vključno s hrambo za sodne namene.
- 43 Tako je iz skupne obravnave člena 11 in uvodne izjave 12 Direktive 2006/24 razvidno, da ta direktiva določa posebno ureditev, ki razveljavlja in nadomešča splošno veljavno Direktivo 2002/58 in zlasti njen člen 15(1).
- 44 Glede postopka v glavni stvari je treba poudariti, da zadevna zakonodaja sledi namenu, ki je drugačen od namena Direktive 2006/24. Nanaša se namreč na posredovanje podatkov v okviru civilnega postopka za namen ugotovitve posega v pravice intelektualne lastnine.
- 45 Navedena zakonodaja torej ne spada na področje uporabe *ratione materiae* Direktive 2006/24.
- 46 Zato v postopku v glavni stvari to, da zadevna država članica še ni prenesla Direktive 2006/24, čeprav se je rok za prenos iztekel, ni upoštevno.
- 47 Glede na to lahko Sodišče, zato da bi predložitvenemu sodišču, ki mu je predložilo vprašanje za predhodno odločanje, podalo koristen odgovor, poleg tega odloči, da je treba upoštevati določbe prava Unije, ki jih predložitveno sodišče v svojem vprašanju ni navedlo (glej zlasti sodbi z dne 18. novembra 1999 v zadevi Teckal, C-107/98, Recueil, str. I-8121, točka 39, in z dne 28. februarja 2008 v zadevi Abraham in drugi, C-2/07, ZOdl., str. I-1197, točka 24).
- 48 Poudariti je treba, da je glede na okoliščine iz postopka v glavni stvari take določbe prava Unije treba upoštevati.
- 49 Glede na to, da se je predložitveno sodišče v prvem vprašanju sklicevalo na spoštovanje zahtev, ki se nanašajo na obstoj dejanskih indicov, ki kažejo na poseg v avtorsko pravico, na sorazmernost ukrepa odredbe, ki bi bila izdana na podlagi zadevnega zakona o prenosu v postopku v glavni stvari, in – kot je razvidno iz točke 34 te sodbe – na zgoraj navedeno sodbo Promusicae, je namreč mogoče sklepati, da se predložitveno sodišče sprašuje tudi, ali lahko zadevne določbe tega zakona o prenosu zagotovijo pravilno ravnovesje med različnimi uporabljivimi temeljnimi pravicami, kot zahteva navedena sodba, v kateri so bile razložene in uporabljene različne določbe direktiv 2002/58 in 2004/48.
- 50 Tako je odgovor na tako implicitno vprašanje lahko upošteven za rešitev v postopku v glavni stvari.
- 51 Za zagotovitev tega koristnega odgovora je treba najprej opozoriti, da družba Bonnier Audio in druge v postopku v glavni stvari predlagajo razkritje imena in naslova naročnika ali uporabnika interneta, ki uporablja specifičen IP-naslov, prek katerega naj bi potekala nezakonita izmenjava zaščitene del, in sicer zaradi identifikacije zadevne osebe.
- 52 Ugotoviti je treba, da razkritje, za katero so zaprosile družba Bonnier Audio in druge, pomeni obdelavo osebnih podatkov v smislu člena 2, prvi odstavek, Direktive 2002/58 v povezavi s členom 2(b) Direktive 95/46. To razkritje torej spada na področje uporabe Direktive 2002/58 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Promusicae, točka 45).
- 53 Poudariti je treba tudi, da je v postopku v glavni stvari razkritje podatkov predlagano v okviru civilnega postopka v korist imetnika avtorske pravice ali njegovega pravnega naslednika – torej osebe zasebnega prava – in ne v korist pristojnega nacionalnega organa.
- 54 V zvezi s tem je treba takoj ugotoviti, da predlog za razkritje osebnih podatkov, katerega namen je zagotavljanje učinkovitega varstva avtorskih pravic, glede na predmet spada na področje uporabe Direktive 2004/48 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo Promusicae, točka 58).

- 55 Sodišče je že razsodilo, da člen 8(3) Direktive 2004/48 v povezavi s členom 15(1) Direktive 2002/58 ne nasprotuje temu, da države članice določijo obveznost, da se osebam zasebnega prava posredujejo osebni podatki, zato da se pred civilnimi sodišči lahko začnejo postopki zaradi kršitev avtorskih pravic, vendar pa tem državam tudi ne nalaga, da morajo določiti take obveznosti (glej zgoraj navedeno sodbo *Promusicae*, točki 54 in 55, in zgoraj navedeni sklep LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, točka 29).
- 56 Vendar je Sodišče dodalo, da morajo države članice med drugim ob prenosu direktiv 2002/58 in 2004/48 paziti, da se oprejo na razlago teh direktiv, ki omogoča zagotovitev pravilnega ravnovesja med različnimi temeljnimi pravicami, varovanimi s pravnim redom Unije. Dalje, organi in sodišča držav članic morajo ob uporabi ukrepov za prenos teh direktiv ne zgolj razlagati nacionalno pravo v skladu s temi direktivami, temveč tudi paziti, da se ne oprejo na tako razlago teh direktiv, ki bi bila v nasprotju z navedenimi temeljnimi pravicami ali z drugimi splošnimi načeli prava Unije, kot je načelo sorazmernosti (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo *Promusicae*, točka 68, in zgoraj navedeni sklep LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten, točka 28).
- 57 Zadevna država članica se je v obravnavani zadevi odločila, da uresniči možnost – opisano v točki 55 te sodbe – ki jo je imela, da določi obveznost posredovanja osebnih podatkov osebam zasebnega prava v civilnem postopku.
- 58 Vendar je treba poudariti, da zadevna nacionalna zakonodaja med drugim določa, da se odredba o razkritju zadevnih podatkov lahko izda, če obstajajo dejanski indici o posegu v pravo intelektualne lastnine na delu, če zahtevane informacije lahko olajšajo preiskavo glede kršitve avtorske pravice ali posega vanjo in če so razlogi, ki upravičujejo to odredbo, pomembnejši od nevšečnosti ali škode, ki bi jo naslovnik odredbe lahko utrpel, ali od vseh nasprotnih interesov v zvezi odredbo.
- 59 Ta zakonodaja tako omogoča nacionalnemu sodišču, pri katerem je oseba s procesnim upravičenjem vložila prošnjo za odredbo o razkritju osebnih podatkov, da glede na okoliščine vsakega primera in ob ustreznem upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz načela sorazmernosti, pretehta obstoječe nasprotne interese.
- 60 V teh okoliščinah je treba šteti, da taka zakonodaja načeloma omogoča zagotavljanje pravilnega ravnovesja med varstvom pravice intelektualne lastnine, ki ga uživajo imetniki avtorske pravice, in varstvom osebnih podatkov, ki ga uživa naročnik ali uporabnik interneta.
- 61 Glede na zgoraj navedeno je na postavljeni vprašanji treba odgovoriti, da:
- je treba Direktivo 2006/24 razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi nacionalne zakonodaje, ki temelji na členu 8 Direktive 2004/48 in ki dovoljuje, da se ponudniku internetnih storitev zaradi identifikacije naročnika ali uporabnika interneta odredi, naj imetniku avtorske pravice ali njegovemu pravnemu nasledniku razkrije podatke o identiteti naročnika, ki mu je ponudnik internetnih storitev dodelil specifičen IP-naslov, ki naj bi bil uporabljen pri kršitvi navedene pravice, ker taka zakonodaja ne spada na področje uporabe *ratione materiae* Direktive 2006/24;
 - v postopku v glavni stvari to, da zadevna država članica še ni prenesla Direktive 2006/24, čeprav se je rok za prenos iztekel, ni upoštevno;
 - je treba direktivi 2002/58 in 2004/48 razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ker ta zakonodaja omogoča nacionalnemu sodišču, pri katerem je oseba s procesnim upravičenjem vložila prošnjo za odredbo o razkritju osebnih podatkov, da glede na okoliščine vsakega primera in ob ustreznem upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz načela sorazmernosti, pretehta obstoječe nasprotne interese.

Stroški

- 62 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Direktivo 2006/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o hrambi podatkov, pridobljenih ali obdelanih v zvezi z zagotavljanjem javno dostopnih elektronskih komunikacijskih storitev ali javnih komunikacijskih omrežij, in spremembi Direktive 2002/58/ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje uporabi nacionalne zakonodaje, ki temelji na členu 8 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine in ki dovoljuje, da se ponudniku internetnih storitev zaradi identifikacije naročnika ali uporabnika interneta odredi, naj imetniku avtorske pravice ali njegovemu pravnemu nasledniku razkrije podatke o identiteti naročnika, ki mu je ponudnik internetnih storitev dodelil specifičen IP-naslov (internetni protokol), ki naj bi bil uporabljen pri kršitvi navedene pravice, ker taka zakonodaja ne spada na področje uporabe *ratione materiae* Direktive 2006/24.

V postopku v glavni stvari to, da zadevna država članica še ni prenesla Direktive 2006/24, čeprav se je rok za prenos iztekel, ni upoštevno.

Direktivo 2002/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. julija 2002 o obdelavi osebnih podatkov in varstvu zasebnosti na področju elektronskih komunikacij (Direktiva o zasebnosti in elektronskih komunikacijah) in Direktivo 2004/48 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ker ta zakonodaja omogoča nacionalnemu sodišču, pri katerem je oseba s procesnim upravičenjem vložila prošnjo za odredbo o razkritju osebnih podatkov, da glede na okoliščine vsakega primera in ob ustreznem upoštevanju zahtev, ki izhajajo iz načela sorazmernosti, pretehta obstoječe nasprotne interese.

Podpisi